

Menotti Lerro

Menotti Lerro urodził się w Omignano w 1980 roku. Jest wykładowcą Kultury i Cywilizacji Angielskiej w Instytucie Uniwersyteckim w Mediolanie. Jest absolwentem Języków i Literatury Obcej (Uniwersytet w Salerno). Osiągnął tytuł mgr sztuki na Wydziale Literatury (University of Reading) i doktorat z Poezji Współczesnej angielskiej i hiszpańskiej (Uniwersytet w Salerno). W 2003 roku, 7 miesięcy studiował na Oxford Brookes University. Od 2005 roku jest członkiem rejestru dziennikarzy publicystów. Pracował w redakcji wydawnictwa Mondadori. Uczył języków i Literatury Angielskiej i Hiszpańskiej w Instytutach Wyższych oraz Literatury Angielskiej na studiach podyplomowych na University of Reading. W 2013-2014 był wizytatorem na Uniwersytecie w Warwick (UK). Pracował jako komentator na O.N.U w Genewie oraz w „Szkole Letniej” organizowanej przez Uniwersytet Bicocca w Mediolanie z okazji Expo 2015. Dla wydawnictwa Genesi z Turynu kieruje sekcją książek poezji „Poeti senza cielo”. Spod jego pióra wyszła następująca poezja: *Ceppi incerti* (2003), *Passi di libertà silenziose* (2005) *Senza cielo* (2006), *Tra-vestito e l'anima* (2007), *Sento che ne è valsa la pena* (2007), *Primavera* (2008), *Gli occhi sul tempo* (2009), *I Dieci Comandamenti* (2009), *Profumi d'Estate* (2010), *Il mio bambino* (2011), *Nel nome del Padre* (2012), *Gli anni di Cristo* (2013), *Entropia del cuore* (2015) Jest autorem tomów prozy: *Augusto Orrel. Memorie d'orrore e poesia* (2007), *Il diario di Mary e altri racconti* (2008), *Fuga da Orrel* (2012), 2084. *Il potere dell'immortalità nelle città del dolore* (2013), *Aforismi e pensieri* (2013). *Critica letteraria: I Poeti Senza Cielo* (2007), *Essays on the Body* (2007), *The Body between Autobiography and Autobiographical novels* (2007), *L'io lirico nella poesia autobiografica* (2009), *La tela del poeta* (2010), *Raccontarsi in versi. La poesia autobiografica in Inghilterra e in Spagna, 1950-80* (2012). Napisał także sztukę teatralną: *Donna Giovanna* (2015), *Il Gorilla* (2015)). W 2008 został wybrany przez czasopismo „Nuovi Argomenti” jako jeden z reprezentantów pokolenia poetów urodzonych w latach 80tych. W 2011 Andrew Mangham z Uniwersytetu w Reading zadedykował mu tomik „Poezja Menottiego Lerro”. Jego poezje były tłumaczone na hiszpański w tomie „Poesias elegidas”, na rumuński w tomiku „Poeme alese”- jest to efekt projektu, który koordynuje Lidia Vianu z Uniwersytetu w Bukareszcie.

mendicante ho di noi domandato:
“Avete visto colei che la mia
anima ha amato?”

“Noi abbiamo visto, abbiamo visto
le rose sfiorite che furono labbra”.

Non rifioriranno le rose.
Germogliarono le spine.
Stanotte fuggirò sul monte e lì
resterò fino all'alba, finché
sfumeranno le ombre.
Ti cercherò tra le false luci del giorno
che ascondono nell'oro matto
le espressioni di tenerezza;
...nelle tane dei leoni, nelle caverne
dei leopardi, nei covi di scoiattoli e serpenti.
Dove sei? Tumultuoso battito.
Trasfigurata è la mia natura.
“Avete visto colei che la mia
anima ha amato?”

“Noi abbiamo visto, abbiamo visto
la fonte prosciugata
che custodiva nel petto”.

In te non c'è difetto mia amata,
mia preziosa, mia diletta, mia sposa.